

ПРОТОКОЛ

№ 195

гр. Варна, 23.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Асен Вл. Попов

Съдебни Христинка Д. Калчева
заседатели: Габриела Ц. Дянкова

при участието на секретаря Катя К. Апостолова
и прокурора А. Д. И.

Сложи за разглеждане докладваното от Асен Вл. Попов Наказателно дело от общ характер № 20233100200931 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Подс. С. П. С. – уведомен от предходно с.з., явява се лично и с адв. Ж. – редовно упълномощен.

Подс. Р. Й. С. - уведомен от предходно с.з., явява се лично и с адв. Ж. – редовно упълномощен.

Гр. ищци С. Н. Н. и В. С. Н. – уведомени от предходно с.з., не се явяват, за тях адв. Д. – редовно упълномощен.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. Д.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Ж.: Да се даде ход на делото.

ПОДС. С.: Да се даде ход на делото.

ПОДС. С.: Да се даде ход на делото.

Съдът като взе предвид становището на страните намира, че не са налице пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ВЪВ ФАЗАТА НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ПРОКУРОРЪТ: Няма да правя искания за нови следствени действия.

АДВ. Д.: Аз също няма да правя искания за нови следствени действия.

АДВ. Ж.: Аз също няма да правя искания за нови следствени действия.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна и на основание чл.286, ал.2 от НПК Председателят на състава обяви съдебното следствие за приключено, поради което и на основание чл. 291 от НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми г-н Председател и съд. заседатели, в рамките на проведеното по общия ред съдебно следствие, несъмнено бяха събрани и доказани от фактическа страна обстоятелства за които спрямо всеки един от двамата подсъдими ВОП е предявила обвинение. Със съответните документи е било установено длъжностното качество на всеки един от тях към момента на възникване на трудовата злополука с пострадалия Н.. Установено и изяснено е, че към 20.05.2019 г., датата на която е възникнала трудовата злополука, същият работил като техник поддръжка в хотел Магнолия 1.

В залата влиза гражданския ищец С. Н..

Безспорно е установено и това, че на въпросната дата и преди нея, нито един от двамата подсъдими, а именно работодателя С., нито С. С. е възлагал на пострадалия да почиства или да подменя луничките за осветление монтирани на козирката пред входа на хотела. Този факт е бил установен още в рамките на предварителното разследване и безспорно категорично потвърден и в рамките на проведеното съдебно следствие. Независимо от това, съобразно длъжностното качество на всеки един от двамата подсъдими, всеки един от тях обаче е допуснал нарушение на закона и подзаконовите нормативни актове свързани със здравословните и безопасни условия на труд, като за подс. С. това са разпоредбите на чл.16 ал.1 т.6 от Закона за безопасни и здравословни условия на труд, чл.71, т.4; чл.215е; чл.215в ал.1; чл.215з, т.14; чл.246 ал.2 от Наредба № 7 от 1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване, чл.102 т.1 от Наредба № 2 от 2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, чл.10 ал.1, ал.2 т.3 от Наредба № РД-07-2 от 2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

За подс. С. нарушените разпоредби на законовите и подзаконови нормативни актове са чл.16 ал.1 т.1, т.6 и т.7 от Закона за безопасни и здравословни условия на труд, чл.71 т.4; чл.166 ал.1, ал.2 и ал.3 т.1-4; чл.167 ал.1 и ал.2; чл.215е; чл.215в ал.1; чл.215з т.14; чл.246 ал.1 и ал.2; чл.247 ал.1 и ал.2 и ал.3 от Наредба № 7 от 1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване, чл.102 т.2 от Наредба № 2 от 2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, Наредба № 5 от 1999 г. за реда, начина и периодичността на извършване на оценка на риска относно нарушения в нея разпоредби на чл.3 т.1 т.2 и т.4; чл.11 ал.1 т.4 и т. 6 и ал.2 от цитирания подзаконов нормативен акт, чл.10 ал.1 ал.2 т.1 и т.3 от Наредба № РД-07-2 от 2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни

условия на труд, и чл.5 ал.1, както и чл.18 ал.1 от Наредба № 3/19.04.2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използването на лични предпазни средства на работното място.

Независимо че пострадалия Н. е заемал длъжност, която не е била свързана със строително монтажни дейности и работи на голяма височина, съобразно възложените му от длъжностната характеристика задачи, същият е имал при изпълнение на служебните си задължения, реалната възможност да използва стълба, свързани с преодоляване на известни височини за подмяната на осветителни тела в самите помещения.

В тази връзка считам, че всеки един от двамата подсъдими, както прекия ръководител на когото е било възложено да отговаря в конкретната хотелска част „Магнолия 1“, за здравословните и безопасни условия на труд, така и управителя е следвало да осигурят оборудване, което да отговаря на всички технически изисквания да бъде здраво и при използването му да не се създава никаква опасност за здравето и живота на работниците. Използваната трираменна стълба от пострадалия Н., е била в недобро техническо състояние, което е установено както при първоначалния оглед на местопрестъплението при възникване на трудовата злополука, така и потвърдено при проведените допълнителни огледи на разследващия, на когото делото е превъзложено в следствие, и огледа от вещите лица. Установено е, че на двете планки в горния край липсват необходимия брой нитове. Всяка от планките има фабрично монтирани и поставени, съобразно приобщените документи от производителя за стълбата, по четири нита. При проведения оглед е установено, че на всяка една от планките има само по един нит, на място след възникване на трудовата злополука са намерени два нита. Всички останали нитове - три нита от едната планка и още един от другата планка липсват и не са намерени на мястото на възникване на злополуката. Което означава, че е допуснато действително използването на оборудване, което е било повредено. Кога е настъпила повредата, към настоящия момент няма как да бъде установено, но е безспорно, че към 20.05.2019 г., когато е възникнала трудовата злополука с пострадалия Н., стълбата е била технически непригодна. Установено от проведения оглед на местопроизшествието и разпит на първия отзовал се на място свидетел – свид. И. е, че третото изтеглящо се рамо на стълбата, не е било закрепено от пострадалия Н. със съответните кукички на фабрично определените за това места. Съответно и това също е допринесло безспорно за настъпване на съставомерния резултат - изпадане на пострадалия от стълбата на подлежащата повърхност на стълбите, причиняване на травми подробно описани в СМЕ. Пострадалия е паднал на главата си, в областта на тилно-теменната област, в дясната си страна, като в следствие на това е получил тежката шийна травма, падането е с лице и глава към прилежащата повърхност. В следствие на така получена тежка травма е настъпила и неговата смърт та 05.06.2019 г.

Отчитайки всички тези обстоятелства, както и безспорно установеното, че след настъпване на трудовата злополука всеки един от двамата подсъдими е бил уведомен от персонала на х-л „Магнолия 1“ се отзовал веднага на място и с действията си всеки един е сторил всичко което е било възможно по силите му, за оказване помощ и спасяване на пострадалия Н.. Отчитайки изложените от тях в с.з. и в рамките преди това на предварителното разследване обяснения, отчитайки съществения принос на пострадалия за настъпване на злополуката и съответно за съставомерния резултат, както й чисто съдебно минало на всеки един от двамата подсъдими, ще моля съдебния състав да приеме, че всеки един от тях е осъществил деянието за което ВОП е предявила обвинение, ще моля същите да бъдат оправдани по първоначално предявеното обвинение да са осъществили деяние по

чл.123 ал.1 от НК и да бъдат осъдени за това, че са осъществили деяние по чл.123 ал.4 пр.1 вр. ал.1 НК, а именно, че са сторили всичко зависещо за спасяване на пострадалия и да ги осъдите за това деяние при допуснати нарушения на подзаконови и законови нормативни актове така, както е предявено обвинението.

Съобразно това, ще моля да уважите и предявените граждански иски от двамата граждански ищци – В. Н. и С. Н., като отчитайки оказаното съдействие от двамата подсъдими и приноса на пострадалия, ще моля да уважите гражданските иски съобразно разпоредбите на чл.52 от ЗЗД спазвайки принципа на справедливост.

Моля за Вашата присъда.

АДВ. Д.: Уважаеми г-н Председател и съдебни заседатели, аз моля да уважите предявените граждански иски от моите доверители в посочения размер. Считам че по делото от събраните гласни док-ва безспорно беше доказано, че починалия Н. е бил определян от близки и колеги като прекрасен човек и смъртта му се е отразила неблагоприятно в неимуществената сфера на доверителите ми. Починалия е бил опора както на съпругата си Н., така и на сина си. Смъртта му безспорно се е отразила негативно в емоционалното състояние на двамата граждански ищци, които все още изпитват негативни емоции и не са прежалили смъртта му. Това особено тежко е засегнало съпругата му, което и обуславява и гражданския иск в по-висок размер, доколкото е загубила основна опора в живота си. Предвид което и в случай, че признаете подсъдимите за виновни, Ви моля да уважите изцяло предявените граждански иски срещу същите и ги осъдите солидарно да заплатят процесните суми, а именно на доверителката ми Н. сумата от 40 000 лв., ведно със законната лихва, считано от датата на деянието, а на доверителят ми Н. сумата от 20 000 лв., ведно със законната лихва, считано от датата на деянието.

Моля за Вашата присъда в този смисъл.

АДВ. Ж.: Уважаеми г-н Председател и съдебни заседатели, първо да благодаря на прокуратурата за това, че наистина се установи безспорно, че и двамата подсъдими са направили всичко зависещо от тях за оказване помощ на пострадалия и не само на него, а и на неговите близки и да преквалифицират деянието по чл.123 ал.4 пр.1 НК, но немога да се съглася с изложеното от прокуратурата и твърдяно пред Вас, че безспорно е установено, че работодателя С. С. е възложил смяна на луничките пред х-л Магнолия 1 на пострадалия Н.. Това твърдение на прокуратурата считам за категорично, еднозначно и наистина безспорно установено в настоящото производство от събраните гласни и писмени док-ва, че на пострадалия Н., нито един от двамата подсъдими, не му е възлагал работа, да сменя луничките на входа на х-л Магнолия, на височина по-голяма от 3 метра. И на двамата подсъдими дори не е било известно намерението на пострадалия Н. за тези самонадеяни действия които той е извършил без тяхното знание и без тяхното разрешение. Безспорно по делото и от събраните гласни док-ва се установи, че никога през всичките години, сезонно когато е работил пострадалия, не му е била възлагана работа по ел. оборудването извън хотелската част, а именно стаи, коридори и фоеата. Напротив от гласните док-ва - М. И. примерно в с.з. на 11.10.2023 г. и на другите свидетели разпитани по делото се установи, че това осветление не е работило повече от 4-5 години, че с помощта на външна фирма и

съответно техника, е било монтирано осветление, не е имало нужда, не се е налагало и не е възлагано на Н., да извършва каквато и да е дейност свързана с подмяната на осветителни тела на входа на хотела. В твърденията на прокуратурата, че сме допуснали някой от тези вменени ни нарушения на законови и подзаконови разпоредби по безопасни условия на труд, че сме допуснали Н. да извърши тази дейност.

Аз си направих труда, независимо от правните ми и вашите познания какво означава „допуснал“, в наказателно правен аспект и в тълковния речник на БАН е записано „подпуска се разбира позволява, нанася, търпи“. Нито една от тези глаголни форми не е приложена и не е доказано, че е прилагана от двамата подсъдими. Никой от тях не е позволил, никой от тях не е понесъл, и никой от тях не е търпял това поведение на пострадалия Н., камо ли както твърди прокуратурата да му бъде възложено да извърши тази дейност. Променените нарушения на двамата подсъдими са изключително бланкетно посочени, като например в каква причинна връзка настъпилия вредоносен резултат е нарушението на чл.16 ал.1 т.1 от Закона за безопасни и здравословни условия на труд работодателя да направи оценка на риска. Не само, че е направена такава оценка на риска, не само, че Н. е бил запознат с нея, не само че има приложено по делото карта за оценка на риска на работното място, не само че всички тези документи са в делото, но освен това той има и изричен инструктаж, и този инструктаж, който е приложен по делото, никъде и никой, във връзка с неговата трудова характеристика, не му е възлагал работа на височина. По делото това е категорично и безспорно установено. Имал ли е работно място на открито, не е имал такова работно място, не е инструктиран и не е било нужно да бъде инструктиран. Прокуратурата е посочила във връзка с настъпилата трудова злополука и е вменила във вина, че не са му дали работно оборудване, което се изразява в обезопасителен колан. Наистина пред вас не се постави въпроса и фактически, и практически какъв, кой и къде е записано, че при подмяна на контакти и крушки в хотел, в магазин, в жилищна сграда, в административна сграда за да смениш една крушка, трябва да сложиш обезопасителен колан. Кому е необходим този обезопасителен колан и от какво ще обезопаси. Няма нито законов, нито подзаконов нормативен акт, правилник, наредба или т.н. За да смениш един контакт, да си сложиш обезопасителен колан. Къде да се обезопасиш? Това са едни такива абсолютно несъставомерни деяния и нямащи нищо общо с настъпилия вредоносен резултат, за който се твърди, че вина, естествено в друга форма на вина, вина имат двамата подсъдими. Всички изброени нарушения, които са изброени като допуснати от двамата подсъдими нямат нищо общо с настоящия казус. Те просто са преписване на определени законови изисквания и подзаконови такива и основно за работа на височина, и за работа със стълби. Например прокуратурата иска от Вас да приемете, че е нарушен чл.247 ал.1, който е цитиран почти дословно „във всяко предприятие се утвърждава списък на работните места и видовете работа“. Ами той има такива, ама прокуратурата не казва и никъде в обстоятелствената част на обв. акт не намери този списък на работните места и видовете работа каква причинно следствена връзка има, дори да го няма, с настъпилия вредоносен резултат. Ал.2 на чл.247 /цитат/, разбира се, че има такъв списък има и карта за оценка и на риска и на работното място. И тази карта, с която е запознат пострадалия категорично е

записано какво прави. При необходимост, като негово задължение „контролира извършената от външни фирми работа“. И се събраха док-ва, това което е преценил той да направи, се е извършвало преди 4-5 години, но от външна фирма. Тогава неговото задължение е било той да извърши тази дейност която е преценил самонадеяно да извърши или ако има външна фирма да контролира тяхната дейност. В трудовата характеристика и в картата оценка риска на работното място е записано дословно в т. 6 /цитат/. Никой, нито един от двамата подсъдими, нито друг служител на хотела не му е възлагал извършването на тази дейност извън дейностите свързани с неговата квалификация - поддръжка на ел. инсталацията, осветление в хотелската част, но не извън сградата, не по фасади, не и по стени, не и по работа на височина.

Вие ще видите, че въобще всички тези вменени нарушения, нямат нищо общо нито с настъпилия вредоносен резултат, нито с дейност под каквато и да е форма, дори и допускане от двамата подсъдими във връзка с настъпилия вредоносен резултат.

Дали са допуснали използването на тази прословута стълба? Стълба е имало в хотела, дали някой от двамата подсъдими след като не е възложил тази дейност на пострадалия, как и по какъв начин е допуснал това. Аз изложих етимологията на глагола „допускат“, но никой от тях нито е позволил да се работи с тази стълба, нито е търпял, нито е видял, че Н. ще извършва тази вид дейност. Така че обективно е невъзможно след като не са възложили, да са допуснали. Доказано е безспорно, че и двамата подсъдими не са били в момента в хотела. Това при определени обстоятелства, коренно различни от тези за които сме пред Вас, не би било оправдателен извод, но за да допуснат би трябвало поне да са установили, да са били сигнализирани, че Н. ще извърши тази дейност и да са се съгласили той да я извърши. Няма такива док-ва по делото. Аз считам, че в настоящия случай въпреки благодарността ми към прокуратурата за преквалификация на деянието, сме изправени пред хипотезата на чл.15 НК. Константна е съдебната практика, че за да сме в тази хипотеза подсъдимият трябва да не е опуснал нарушение на правилата за безопасни условия на труд и аз считам, че нито едно от изброените обвинения не са допуснати и от двамата подсъдими. И втората задължителна предпоставка е подсъдимия да е бил поставен в невъзможност, да предотврати настъпването на обществено опасни последици.

Според мен в настоящия казус са налице и двете кумулативни предпоставки на чл.15 НК. Изправени сме пред едно случайно деяние, като считам, че изключителен принос за настъпването на този вредоносен резултат има единствено и само пострадалия с неговото така, съвсем меко казано самонадеяно поведение. Нямам нищо против възрастта, защото и аз съм на тази възраст, но на 72 години да прецениш, че си в състояние да работиш на височина 3 метра, малко по-попресилено ми се струва дори и от самонадеяност. Категорично не се е съобразил с възрастта си. От установената СМЕ категорично не се е съобразил със здравословното си състояние, явно е надценил възможностите, предприел е работа на височина която нито му е възлагана, нито е бил инструктиран, явно и не е могъл да стори сам. СМЕ беше категорична, а то е видно и от всички док-ва по делото, че вредоносния резултат е настъпил доста след злополучната трудова злополука. Категорично

е, че пострадалия имал доста здравословни проблеми, без да има черепно мозъчна травма, бил е в съзнание, няма да коментирам причината за тази двустранна бронхопневмония, на мен и житейски, така ми се струва малко заключението на вещото лице оправдателно касателно приложеното лечение. Всеки от нас се е залежавал по болниците и да настъпи смъртта след 15 дни, от залежаване в болницата, и да не се предприемат никакви мерки, отчитайки тези заболявания – атеросклероза, кръвно, сърце, и да кажем от това залежаване получи, от травмата на шийните прешлени се залежал и починал от двустранна бронхопневмония. Няма да я коментирам, защото не е и моя работа, но нито едно док-во няма по делото, нарушение извършено от двамата подсъдими да е довело до тази именно категорично недоказана пряка причинно следствена връзка с настъпилия вредоносен резултат.

Поради това Ви моля, обсъждайки материалите по делото да приемете, че сме изправени пред хипотезата на 15 НК, а именно без до укорявам повече пострадалия сме изправени пред хипотеза на случайно деяние. Моля Ви в този смисъл за вашето решение по отношение на наказателно осъдителната част.

По отношение гражданско осъдителната част, с оглед и на изложените нарушения от страна на пострадалия в обстоятелствената част на обв. акт се съгласявам, ако приемете, че имаме вина, да прецените по справедливост съгласно чл. 52 и 54 - съпричиняването на пострадалия за леталния изход до който се е стигнало.

ПРОКУРОРЪТ: /реплика/ В нито един момент не съм твърдяла, че някой от двамата подсъдими е възложил, може би не съм била разбрана правилно. Нито един от двамата не са изпращали и не са възлагали на пострадалия.

Съдът обяви 10 минути почивка.

След обявената почивка, заседанието продължава в 11:00 часа с участието на всички страни.

Право на лична защита:

ПОДС. С.: Лаик съм в правото и искам да говоря по една тема различна, която касае моята личност като работодател, като отговорен или неотговорен човек.

Емоциите при мен са в повече и емоцията ме владее.

Отново искам да подчертая, че съм лаик в правото и неговите термини, но малкото което знам за правото е, че се основава на доказателствени факти. Вчера около обяд взех от адв.Ж. последния обв. акт според който съм нарушил пет наредби, едната от които с много подточки и алинеи, и един закон. Този обв. акт не е по-различен от предния, където също имаше много текст, изброяване на членове, точки и наредби. Аз не съм специалист в трудово-правното законодателство и до ден днешен смятам, че не трябва да бъда такъв. Винаги съм смятал, че има хора, които са отдали професионалния си път точно в тази сфера

и имат доста по задълбочени познания от мен самия. Понеже фирмата ми оперира своята дейност на територията на РБългария и попада под ударите на българското законодателство, си направих труда да наема тесни специалисти намерили своето призвание и получили необходимото образование точно в тази сфера. На тях възложих задачата да изготвят цялата концепция, необходимата документация касаеща дадената сфера касаеща търговското дружество. В предварителните разговори които водихме, аз бях впечатлен от познанията, съветите и ангажираността която те имаха, и обучението което провеждаха.

За няколкото години, които работим от преди инцидента с Неделчо, сме имали постоянни проверки, по няколко на сезон от Инспекция по труда и при него всичко е било изрядно. Все още съм убеден, че всичката изготвена документация от фирмата е съобразена с дейността съответстваща на бизнеса който управлявам и до ден днешен продължавам да ползвам техните услуги.

Мисля че адв. Ж. каза достатъчно относно правната част на въпроса, но аз искам да говоря за една друга тема. На мен една дума в обв. акт не ми дава покой, а именно думичката „немарливост“. При събеседване с адв.Ж. и предходните наето от мен адвокати на ДП, разбрах че с моето действие или бездействие, или по точно немарливост от моя страна, съм причинил смъртта на Неделчо Н.. Обвинението констатира, че не съм присъствал в хотела в този зловещ ден, не съм поставял задача да извърши дейност по смяна на осветителни тела, но въпреки това съм имал възможност да предотвратя всичко това. Искам да поясня, че като всеки човек имам своите недостатъци, но когато става въпрос за работа никога не съм бездействал, никога не съм бил немарлив, не съм нарушавал законите на българското законодателство и ако само съм знаел, предполагал или предчувствал за намерението на Неделчо да извърши подобни действия, този ден нямаше да бъде в Кранево, а пред козирката на рецепцията на хотел Магнолия.

Това го казвам не за да си спася кожата, а защото познавам частта от себе си, която се е научила да носи отговорност. За добро или за зло, съм се запознал със ситуация която от моите решения зависят не само най-близките ми хора – приятели, родители и семейство, и напълно осъзнавам, че моята воля, постъпки, действия и изречени слова, се отразяват не само върху благоденствието и лишенията които мога да донеса на близките ми и семейството ми, но и на малкото повярвали в мен сътрудници и служители, техните семейства и техния бит. Това е нелеко бреме което ме кара предпазливо да премервам всяка своя стъпка която предприемам. Заспивал съм и продължавам да заспивам със страха за утрешния ден - ще се успее ли да оправдая очакванията от мен, ще се справя ли със задачите, на прав път ли съм, дали не греша в преценката си, ще сработи ли този бизнес модел, това ли е правилния човек и какво ще бъде утре. Най-големия ми страх след всяка своя авантюра в бизнеса е било да не подведа хората, чийто бит зависи от моите решения. Стигал съм до момент в който съм продал личен имот, за да мога да погася задължения за работни заплати, осигуровки и това не е било наложено от съответните органи и институции, а е било по моя воля и желание. Може да звучи смешно твърдение за един капиталист, но финансовият резултат и печалба, никога не са били основна и мотивираща цел за мене. Винаги съм

обичал да правя различни неща и в този бизнес намерих своята сила.

За да защита себе си и за да докажа горните твърдения, искам да направя една малка ретроспекция на трудовия си път който ме доведе до х-л Магнолия и до съдебната зала, и да внеса малко яснота за моята персона. Всеки от нас често съди хората около себе си дали в мислите си, дали несъзнателно или в пряка реч, това е черта която е присъща за мен самия, но с течение на времето се налагам да се въздържа от подобни практики в крайна сметка това не е моя професия. Моето разбиране, че за да съдиш хората трябва поне малко да знаеш нещо за тях.

Всичко от казаното и написаното по долу е самата истина. Може би ще дотегна на всички с моята история, навярно сте чували хиляди сърцераздирателни истории, видели сте фалшиви сълзи, покаяния и подобни, но едно от моите убеждения които напоследък започнах да се съмнявам, че думите казани от чисто сърце имат своята власт. Дали днес или след 15 години те имат своята сила и значение.

За малко щях да спестя всичко това писане, ако не бях се замислил, че съм започнал да остарявам и да се предавам. Така с помощта на съдията, който ми даде възможност и време да размисля за своето първоначално решение и да го променя, ще се върна малко назад в делото за да отговоря на един въпрос на обвинителя. Прокурора ме попита в какво се изразява моята работа като управител на фирмата стопанисваща хотелите Магнолия. За жалост нямам услужлив мозък, който да работи като машина и да успее на зададения въпрос да събере всички мисли и житейски събития, които хаотично се движат, появяват и изчезват, и за едни секунди да успее да ги систематизирам и предаде на речевия апарат. Но сега след като имам възможност да осмисля какво съм правил през всичкото това време, мисля да дам малко по-пълнен отговор.

Ще започна доста по назад във времето, още в гимназията, когато се роди идеята да бъда капиталист. Що за птица съм аз?

Хайнрих Хайне има един любим мой стих с който се отъждествявам напълно „човек на своето време е рожба, каквото в кръг край него се заражда, то вдъхва го и сам такъв израства“. Аз определям своето поколение като нулево, защото живяхме между два коренно различни строя. До 15 годишен в социалистическо общество, в строящ се комунизъм прокламиращо едни ценности и след това хоп някакъв капитализъм, който се целехме само с кока-кола, джинси, рокендрол и лъскави витрини. Когато влязох в немската гимназия през 1989 г. всички ни казаха, че ние сме цвета на нацията, бъдещето е в наши ръце и тем подобни глупости, и ние се чувствахме едва ли не богоизбрани, Хайне, Шилер, Ботев. Бяхме капсуловани, абсолютно неподготвени за това което ни предстои. Баща ми беше инженер, с което се гордеех и исках да стана като него, но картинката се помрачи, когато започна да кара полския ни фият като такси след работа, за да вържем бюджета за домашния бит. До този момент исках да бъда инженер, но когато го видях да кара такси след работа, меркантилното в мен моментално проговори. Тогава разбрах, че искам да бъда независим. Когато баща ми ме попита какво смятам да правя с живота си, заявих, че искам да правя бизнес, за да бъда абсолютно независим от никой. Той се засмя и ми каза, че каквото и да

правя, колкото и да е успешен този мой бизнес, винаги ще зависи от нещо или от някой. Тогава още не разбирах защо ми говори така. Минаха няколко години на шлагера и буйна младост и се започна. А по точно на отговора на прокурора- обвинител: от 25 години се занимавам с хотелиерство или по просто казано, наемам туристически бази, които са на загуба и собствениците им ги отдават под наем на ентусиасти като мен. Част от задачата е да направя предприятието печелившо, доколкото това е възможно. Започнах с малко, но за сметка на това скапани бунгала от соца, с трима души персонал и стихнах до Магнолия със 100 души нает персонал. Тази дейност е свързана с много неизвестни и голям риск, поради няколко причини: обекта който наемам се е компрометирал във времето и е изчерпал своите преимущества както материална база, така и име което се предлага на туристическия пазар; необходимостта от инвестиции, за които няма гаранция, че ще се изплатят; несигурността за туристическия сезон; сезонността на бизнеса; липсата на квалифициран персонал; неправилна преценка в подбора ми на съдружници и много други фактори. Познавам добре бизнеса и мога да заместя почти всяка длъжност която е необходимо, за подготовката и функционирането на хотелската база. Работил съм като администратор, замествал съм сервитьори и бармани, посрещал съм и съм настанявал туристи в 4 часа сутринта регулярно, мил съм чинии, зареждал съм хранителни стоки, носил съм пране, участвал съм активно в подготовката на базата физически, като ремонти преди сезона, така и дребни поправки по стаята по време на туристическия сезон. Изцяло моя отговорност е било планирането на разходите и финансирането на тези разходи от моя страна със собствен или нает капитал. Осигурявал съм заетостта на базата, бюджетиране, таблици, ексел - много съм добър. Създадох снимка на бизнеса в сложни и свързани таблици, всички възможни разходи, променливи величини, с разиграване на различни сценарии и вероятности за приходи – добър, лош, много лош. В повечето случаи бяха точно на 90%. Но за жалост стопанския живот на България, ако има три сценария, които можеш да предвидиш – добър, лош, много лош в цикличността на времето се появява четвърти, който винаги изненадва всички математици. Общо взето работния ми ден е бил не по-малко от 16 часа на ден, без почивен ден.

В трудовия ми път не винаги съм бил само работодател. Един от по-сериозните уроци, които получих, когато през 2015 г., тогава бях на 40 години и си мислех, че света е в краката ми, след едно некоректно партньорство, което приключи с буквален фалит за мен и моето семейство, се наложи спешно да започна работа. За да запазя дома в който живея и да осигуря що годе нормални битови условия на жена ми и сина ми, взех заем от 1400 лв., от които 700 лв. оставих на семейството, а с останалите тръгнах за Австрия да си търся работа. След една седмица започнах да работя като носач на чинии, най-простата сервитьорска професия, която работят само тинейджърите. В австрийските Алпи заплатата ми за 9 часа и половин работен ден, шест дни в седмицата беше 1200 евро. От тях 100 евро оставях за себе си да изкарам месеца, а останалото пращах на семейството си. Мислех че са мен всичко е приключило в България. Давах всичко от себе си за да докажа колко добър работник съм. След 4-5 месеца, когато се закрепя, семейството ми да дойде при мен, жена ми да работи

евентуално като камериер, а аз да се издигна до сервитьор. Единственото което ме крепеше е, че ще запиша сина си в австрийското училище. Отново грешка в моя опит да чертая бъдещето и сценарий. Нулева прозорливост. Явно бог е имал друго виждане за моя път. След 5 месеца като носач на чинии, той отново ме хвърли в ново съдружие. Бях участвал в този филм вече два пъти и знаех как ще завърши, но въпреки това приех да участвам. По добре от това да си далеч от семейството си. Пак стар, разбит хотел, неработещ пет години, пак ремонти, пак ново начало, пак нови неизвестни, отново двама съдружници които разчитат на теб всичко да е по меда и масло, и т.н. Предричания от мен завършек се случи отново и то скоро. Хотела заработи добре, създаде име, набра инерция и алчността заговори в единия от съдружниците, който до скоро продаваше орехи по пазарите. И така до Магнолия през 2017 г. отново хотел, който е изразходил потенциала си с наемател, който не е платил наем за последния сезон, не е платил работни заплати на персонала си и оставил дългове към доставчици, много лошо материално състояние, не представляващ интерес за никой с обявената наемна цена. Понеже няхах достатъчно капитал за да започна бизнеса сам, но виждах голям потенциал, идеята ми беше да вложим първата година повече средства, за да направим хотела отговарящ на изискванията на туроператорите. За три сезона да възвърнем вложените средствата според екселските ми таблици, а през останалите по договор два сезона да реализираме печалби. Прогнозите ми се сбъднаха с 300% успеваемост и още след първия сезон всички инвестиции които направихме се изплатиха. Тъй като подписахме договор много късно – месец март 2017 г., а сезона започваше след два месеца и половина, няхахме достатъчно време да осигурим необходимия персонал за летния сезон. Искам да поясня, че за да функционират нормално двамата хотела и да предлагат услугата, която аз виждах за печаливша, минималния персонал е 80 души. Почти невъзможно е в този бранш да събереш талкова количество хора за такова кратко време. В нов проект, на компрометирано място, за което се говори, че не се плащат и заплати. Тогава нашите наемодатели ни дадоха контакти на работници които са работили за тях и гарантираха за нас. Един от тези служители беше Неделчо Н.. Един от стоте наети през сезон 2017 г. В основите на стопанското управление се назовават няколко типа лидери, всеки от тези 9 типа лидери имат различни качества и различно виждане за управлението на стопанското предприятие. Като студент аз разпознах себе си в демократичния лидер и до ден днешен се опитвам да работя с тази нагласа. „Демократичните лидери карат другите членове на екипа за да се вземе решение. Това увеличава удовлетвореността от работа на екипа, също така помага за развитието на уменията на хората. Членовете на екипа усещат, че сами контролират съдбата си така, че са мотивирани да работят усилено не само заради финансовото възнаграждение. Този подход отнема време, но често крайния резултат е наистина добър. Демократичния лидер е ефективен, когато работи в екип и е от съществено значение за постигнатите резултати. Както не когато бързината и производителността, а качеството на продукта е приоритет“.

Това е било и моето верую в цялото управление, винаги познавам хората и имената на всички хора с които съм работил, и винаги съм се опитвал да им обясня, че този бизнес не е моят, а той е на всички нас, защото ако един да не съществува в колелото, няма как, аз

не мога едновременно да съм и готвач и сервитьор. Много пъти съм чул думата „съмишленик“, за да ги мотивирам да се чувстват щастливи на работното място и да се чувстват съпричастни. Не е идеята само финансовия резултата да ги мотивира. Това са общо взето на демократични лидер идеите и качествата. Доста пъти съм чувал зад гърба си „как персонала сме съмишленици“, ала-бала. Не обръщам внимание на тези неща, аз продължавам да го правя. На 48 години съм и не съм спирал да го правя. Не се е получавало в голяма част от случаите, понякога се получава, но ще продължа да бъда този тип лидер. Винаги съм изпитвал емпатия към хората и смея да твърдя, че познавам и помня имената и фамилиите на всеки един от многобройните служители които са работили с мен. В Магнолия и Феста хотели, бяха стигнали до 135 човека, всеки един от които аз познавам лично. Знам за децата, семейства и проблемите които имат. Така беше и с Неделчо. Мил, възпитан и може би най-отговорния към работата си човек, към който изпитвах и лична симпатия. Той добре знаеше задълженията си, защото бе работил няколко сезона преди моята появяване в хотела. Винаги след края на работния ден минаваше да ми съобщи, без да съм изисквал от него, какво е свършил за деня и какво е запланувал за следващия. Тогава се бях заел да префасонирам дизайна на лоби бара и ресторанта в Магнолия 2, и това заемаше по-голяма част от времето ми. Но когато Неделчо дойде, спирах работа и говорехме за електроника, тонколони, омо-ве, той обясняваше за работата си в ТУ и други така казано леки приказки, не свързани с работния процес. Мисля че симпатията ни бе взаимна и считам, че не идваше на работа заради финансовата част на нашето партньорство. Сезон 2017 г. приключи успешно, без аварии и последствия и последва сезон 2018 г. Тогава той ми се обади и ми каза, че има проблеми с краката и няма да може да работи. Но през 2019 г. ситуацията се промени, звънна по-рано от обичайното каза, че е добре и няма търпение да се върне на работа, да си види колегите, в къщи не му се стояло, искал да е сред хора. Съгласих се и с уговорката да я дава по-леко предвид възрастта му. Зарадвах се, че се връща, защото знаеше задълженията си и мислех, че с него сезона ще е по-спокоен. Базата вече беше в добро състояние, след две години ремонт бяхме преизпълнили заплануваните ремонтни дейности и останало беше само да експлоатираме и поддържаме хотелската база, без никакви трайни подобрения вече. Имаше само един теч на козирката на Магнолия, за което бях намерил алпинисти за да измажат. Беше дошъл момента в който трябваше да реализираме печалба.

За последвалите събития в тази зала всички знаят. Много често съм се опитвал да си обясня какво е искал да направи. Лично на мен често ми се е налагало да се качвам на различни по вид и големина стълби, и още като малък когато помагаш на баща ми на вилата, имаме дървена двураменна стълба и когато той се качваше на нея, ме караше да съм опора в долната страна, за да не се преплъзне. Това така ми се е набило в главата и до ден днешен, когато ми се наложи да се кача на стълба никога не го правя сам. Не мога да си обясня, даже и да е решил своеволно да подменя крушката, защо не е извикал някой да помогне. В хотела по това време имаше други технически грамотни лица, а камо ли да разпъне трето рамо. Знам само две неща със сигурност – не съм му възлагал тази задача и никога не бих му я възложил, защото нямаше нужда от подмяна на това осветление. Моралът, знанието и

отговорността която съм придобил за толкова време, не ми позволява да накарам човек на тази възраст да се качи на тази стълба. Така както съм син на баща си, така съм и баща а сина си и за двамата ми се налага да нося отговорност. За мое съжаление, второто за което съм сигурен за съжаление, нямам ясновидски способности за да предотвратя случилото се този ден.

Ще прочета още един мой любим цитат от Макс Вебер, с който ще завърша словоизлиянието си. „Изключително трогателно е когато един зрял човек, без значение дали е стар или млад на години, осъзнава отговорността със сърце и душа. След това той действа като следва етика на отговорност и някъде достига точката която казва – ето ме тук, не мога да направя нищо друго. Това е наистина нещо човешко и вълнуващо и всеки от нас, който не е духовно мъртъв, трябва да осъзнае възможността някога да се окаже в това положение. Доколкото това е вярно, етиката на крайните цели и етиката на отговорността не са абсолютно контрасти, а по-скоро допълнения, които само в унисон съставляват истинския човек“.

Г-жо прокурор, може да ме обвинявате в много неща, за които може и да сте права, като това, че не съм достатъчно или съм прекалено глупав, че съм не достатъчно проникателен и прозорлив, че съм наивен, че съм мек и отстъпчив, когато би трябвало да отстоявам своето, че съм по-голям ентузиаст и оптимист от разумното, че съм колеблив когато трябва да вземам важни решения, че negliжирам семейството си заради скапания си бизнес, дори че съм немарлив към здравето, външния си вид, свободното си време, но не и немарлив към задълженията и отговорността с които сам съм се натоварил. Не в коравосърдечие и апатия към хората, че съм този капиталист, който рисувах на пропагандните плакати с мазно лице ходещ върху главите на изнудения и изстрадал народ.

Съжалявам.

ПОДС. С.: През целия си живот съм спазвал законите, ръководил съм се от някакви морални принципи и смея да твърдя, че имам доста здрава ценностна система. От около осем години работя с хора, ръководя хора и приоритетно разчитам да работя с млади хора, защото смятам, че имам на какво да ги науча и най-вече с личен пример. В момента си задавам един въпрос - ако този съд прецени, че съм виновен и издаде осъдителна присъда, какъв личен пример ще дам на тези хора. Това е което ме измъчва. Относно случая с Неделчо, както каза и С. С., аз също спя спокойно, аз нямам угризения, че с мои действия или бездействия съм причинил по някакъв начин неговата смърт. В противен случай още на първото заседание, когато ме изправихте тук, щях да си призная, защото аз не съм човек, който може да живее с такава вина. Общо взето целия случа ми се отрази страшно много и в личен, и в емоционален дори и в здравословен аспект. Надявам се българския съд да реши, че не съм виновен по закона за причиняване на тази смърт и да бъда оправдан и аз.

Съдът на основание чл.297 от НПК дава на подсъдимите

ПОСЛЕДНА ДУМА

ПОДС. С.: Не мога да намеря, сърцето ми е чисто, спя спокойно, не обвинявам за нищо себе си. Много пъти това нещо се връща и връща, единственото което е болно ми е, че съм тук и че съм причинил смъртта на този човек с наемането му на работа. Може би моята грешка е там, че съм го наел на работа и трябваше да му кажа, че е възрастен и това не е неговото място. Но тогава така съм преценил, така съм постъпил. Не изпитвам угризения, даже връщайки се назад не виждам как бих успял да предвидя какво ще се случи. Неделчо беше интелигентен мъж, баща ми е общо взето на неговата възраст. Аз познавам вдетиняването на възрастните мъже и тяхното надценяване, но не мога да го обясня. Това което относно стълбата, която се твърди, че е абсолютно неизрядна, аз добре познавам техниката, едно от хобитата ми е. Виждал съм стълбата и това не го прочетох в обв. акт, а го прочетох в на ДП, ние поискахме допълнителна експертиза на стълбата, защото съм сигурен, че твърденията са неверни. Даже мислех да купя една стълба и да я докарам тук да я видите. Стълбата няма 4 нита от едната страна и 4 нита от другата страна. Стълбата има два, има четири отвора от които два нита които са отвори и се занитват допълнително, има две така наречени пъпки с отвори, които просто прикрепят стълбата. Стълбата беше абсолютно технически изправна. Всичко което беше намерено на място, отговаряше на броя необходими нитове, които трябваше да има. Ние не се съгласихме с експертизата, а прокурора отказа втора СТЕ, но аз видях с личните си очи стълбата, прочетох колко нита са били намерени, колко за били закрепени и колко са били на земята, и твърдението, че има липсващи нитове е невярно. Аз мога да заложа всичко в този момент на това, да заложа свободата си, толкова съм убеден в правотата си. Защото технологията на тези стълби е такава. Даже ролята на тази стълба не беше, разбирам че вие се опитвате да кажете, че аз специално съм изискал стълбата за да може Неделчо да я вземе, да се качи на хлъзгавите стъпала пред Магнолия, да падне по този начин точно там, стълбите където са.... Това са толкова съвпадения на едно място, че аз даже и да ги планирам, не мога да ги направя. Не смятам, че стълбата е някакъв инструмент, като огнестрелното оръжие, което изисква особен режим на съхранение. Смятам, че той трябва да бъде строго пазен и определени хора с правомощия, които могат да ползват стълба на три метра и половина да имат достъп до тази стълба. Когато следовател ме разпитваше как сме му дали достъп до тази стълба, ами в крайна сметка ние имаме едно помещение в което се държи целия инвентар. Тази стълба беше изискана за нещо съвсем различно. Но стълбата аз и човека П. от хотел България, отговорен, свестен човек, който си върши работата прекрасно и тази стълба беше почти нова. Предния път ме питахте дали е била опакована или не, за мен лошата стълба е с изкривени елементи, с липсващи нитове или изцапана, но стълбата беше абсолютно здрава. Всичко което следователите са намерили в този ден, са частите на тази стълба, това са достатъчния брой части за тази стълба.

ПОДС. С.: Очаквам да бъда оправдан.

Съдът се оттегли на съвещание.

Съдът след тайно съвещание постанови присъда, която Председателя обяви публично

и разясни на страните срока и реда на обжалването ѝ пред Апелативен съд гр.Варна.

ПРОТОКОЛЪТ написан в съдебно заседание, което приключи в 12:30 часа.

Председател: _____

Секретар: _____